

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: B1-4C/91/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113215981
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marián Baláž
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2023:1113215981.17

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV sudcom Mgr. Mariánom Balážom v sporovej veci žalobcu: Spoločnosť ľudí dobrej vôle, Občianske združenie, IČO: 00 695 246, so sídlom Mäsiarska 13, 040 11 Košice, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, 812 72 Bratislava, IČO: 00 151 866, o zaplatenie úrokov z omeškania zo sumy 12 873,25 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti úroku z omeškania požadovaného zo sumy 360,- eur od 01.10.2011 do zaplatenia zastavuje.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 12.513,25 eur od 26.11.2011 do 20.04.2015, do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

III. Súd vo zvyšku žalobu zamietla.

IV. Žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručanou Okresnému súdu Bratislava I dňa 06.05.2013 sa žalobca domáhal, aby žalovanému bola uložená povinnosť uznať oprávnenosť výdavkov vynaložených z vlastných zdrojov na realizáciu projektu SK 2009 ERF OC 1/3 AZYL.SK III. - právo, pomoc, ochrana vo výške 12 880,94 Eur, ďalej aby žalovaný zaplatil žalobcovi úrok z omeškania vo výške 9,5% ročne zo sumy 12 880,94 Eur odo dňa doručenia oznámenia k záverečnému zúčtovaniu projektu až do uhradenia dlžnej sumy a náhradu škody vo výške 10 000,- Eur a trovy konania. Svoj návrh žalobca odôvodnil tým, že so žalovaným uzavrel dňa 03.12.2009 grantovú zmluvu (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej realizoval projekt č. SK 2009 ERF OC 1/3 a názvom AZYL.SK III - právo, pomoc, ochrana, ktorého realizačným obdobím bolo 04.12.2009 až 31.12.2010. Celková schválená výška grantu, ktorý mal byť poskytnutý na realizáciu projektu, bola 282.134,32 eura. Zmluva bola zmenená dodatkom č. 1 zo dňa 29.12.2010 (s účinnosťou od 15.12.2010), ktorým bol zmenený rozpočet projektu. Žalovaný podľa žalobcu pri realizácii a finančnom vysporiadaní projektu porušil Zmluvu a Príručku pre konečného príjemcu, pretože mu neuhradil všetky finančné prostriedky, ktoré boli na realizáciu projektu skutočne vynaložené, a ktorých úhradu požadoval v rámci predložených žiadostí o platbu. Ako vyplýva zo zaslania oznámenia k záverečnému zúčtovaniu projektu, na realizáciu projektu boli žalobcovi poskytnuté preddavkové platby v celkovej výške 257.966,- eur. V rámci žiadostí o platbu boli žalobcom požadované výdavky v celkovej výške 273.874,70 eura. Rozdiel medzi poskytnutými preddavkovými platbami a vynaloženými prostriedkami predstavuje sumu 15.908,70 Eur, ktorú žalobca vynaložil na realizáciu projektu z vlastných zdrojov. Žalobca pri podávaní žiadosti o záverečné zúčtovanie projektu uznal časť nepreplatených výdavkov za neoprávnené, a to v sume 565,57 Eur a požadoval úhradu vynaložených výdavkov nad rámec preddavkov vo výške 14.975,44 Eur. Žalovaný uznal za oprávnenú iba časť výdavkov, a to vo

výške 2.462,19 eura; tieto boli poukázané na účet žalobcu. Ako vyplýva zo záverečného zúčtovania, žalobca stále hradí z vlastných zdrojov realizáciu projektu sumou vo výške 12.880,94 Eur, a to i napriek tomu, že v zmysle Zmluvy projekt nemá byť spolufinancovaný konečným príjemcom. Podľa žalobcu prvý rozpor vznikol pri posudzovaní oprávnenosti výdavkov žiadaných v rámci 4. žiadosti o platbu (ďalej len „4. ŽOP“) zo dňa 28.01.2011, keď žalovaný neuznal výdavky na mzdy zamestnancov žalobcu z dôvodu prekročenia položiek rozpočtu účinného do 14.12.2010, teda do účinnosti dodatku č. 1 k Zmluve, ktorým boli položky na mzdy zamestnancov navýšené. Išlo o mzdy zamestnancov za odpracované dni v mesiacoch november 2010 až do 14. decembra 2010. Postup žalovaného bol ale podľa žalobcu v rozpore s platnou legislatívou, pretože výdavok na mzdu zamestnanca vznikne až v okamihu, keď je táto vyplatená zamestnancovi. Z uvedeného vyplýva, že výdavky na mzdy zamestnancov za mesiac november 2010 a december 2010 vznikli až po 15. decembri 2010, teda v čase účinnosti dodatku č. 1 k Zmluve, ktorým boli rozpočtové položky na mzdy zamestnancov navýšené, teda mali byť uznané za oprávnené. Žalovaný doručil oznámenie k tejto žiadosti o platbu dňa 09.05.2011. Výdavky, ktoré neboli uznané za oprávnené z dôvodu prekročenia rozpočtu, žalobca žiadal opätovne aj v 5. žiadosti o platbu (ďalej len „5. ŽOP“). Pretože navýšenie rozpočtových položiek dodatkom k Zmluve nepostačovalo na úhradu všetkých požadovaných výdavkov, manažér projektu dňa 31.05.2011 písomne požiadal o schválenie zmien rozpočtu kapitoly 1. Personálne výdavky do 10% rozpočtovej kapitoly, okrem toho bolo potrebné navýšiť aj iné rozpočtové položky projektu, preto bolo spolu so žiadosťou o platbu zaslané aj oznámenie o zmene rozpočtových položiek do 10% rozpočtovej kapitoly. Odpoveď na žiadosť ohľadom personálnych výdavkov bola doručená dňa 06.06.2011, teda v predvečer dňa, kedy žalobca podával 5. ŽOP. V zmysle tejto odpovede bola žiadosť o presun finančných prostriedkov v rámci personálnych výdavkov zamietnutá, pričom samotné odôvodnenie je podľa žalobcu stručné a nemá oporu v Zmluve ani v Príručke pre konečného príjemcu. V následnom liste žalovaného zo dňa 15.06.2011 bolo opäť potvrdené stanovisko, ktorým žiadosť o schválenie zmien kapitoly 1. Personálne výdavky do 10% rozpočtovej kapitoly v 5. ŽOP zo dňa 31.05.2011 neakceptuje, a to z dôvodu, že žiadosť o presun bola na zodpovedný orgán (t.j. žalovanému) doručená dňa 31.05.2011, t.j. 5 mesiacov po ukončení realizácie projektu, ktorý trval v čase od 04.12.2009 do 31.12.2010. Z rovnakých dôvodov nebolo akceptované ani oznámenie zmeny výdavkov do 10% rozpočtovej kapitoly zo dňa 06.06.2011. Podľa žalobcu takýto postup žalovaného bol v rozpore so Zmluvou ako aj s Príručkou pre konečného príjemcu, keďže žiaden z týchto dokumentov nevyklučuje, resp. nezakazuje vykonávanie zmien v projekte aj po ukončení realizačného obdobia projektu. Uvedené podporuje aj skutočnosť, že dňa 23.05.2011 (teda po skončení realizácie projektu), bol podpísaný Dodatok č. 2 k Zmluve. Na záver žalobca poukázal na to, že presuny nemohol uskutočniť skôr, pretože pri samotnej žiadosti o schválenie presunu je nutné určiť aj konkrétnu sumu, ktorú chce konečný príjemca presunúť. To však nie je možné určiť skôr, ako sú doručené vyjadrenia zodpovedného orgánu k už podaným žiadostiam o platbu, pričom vyjadrenia k jednotlivým vyúčtovaniam meškali a dve zo štyroch boli oznámené až po ukončení realizačného projektu.

2. Žalovaný vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 16.07.2013 navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Uviedol, že konečný príjemca v rámci predloženia 5. ŽOP zo dňa 31.05.2011 (teda 5 mesiacov po ukončení realizácie projektu) predložil žiadosť o zmenu do 10% rozpočtovej položky 1. Personálne výdavky. Žalovaný ako zodpovedný orgán žiadosť o zmenu neschválil, napriek tomu žalobca ako konečný príjemca uvedené zmeny aplikoval, čím došlo k značnému prekročeniu rozpočtu. Následnou kontrolou zo strany žalovaného bolo zistené, že pri týchto položkách žalobca nemal finančné krytie už od novembra 2010 a tieto zmeny sa nesnažil riešiť ani pri žiadosti o uzatvorenie Dodatku č. 1 k Zmluve v novembri 2010, ako ani pri predložení 4. ŽOP v januári 2011. V rámci predchádzajúcich presunov neboli zahrnuté položky rozpočtu pri personálnych výdavkoch v platnom rozpočte kryté finančnými prostriedkami, a z toho titulu boli neoprávnené. Žalovaný nesúhlasil s argumentáciou žalobcu, že výdavky na mzdy za mesiac november a december 2010 vznikli až po 15.12.2010, teda v čase účinnosti Dodatku č. 1 k Zmluve, ktorým boli rozpočtové položky na mzdy navýšené. Žalobca mal možnosť s predložením 4. ŽOP urobiť úpravy rozpočtu presunom do 10% v rámci jednotlivých kapitol. Vykonaný presun by sa vzťahoval na požadované výdavky za celé obdobie predloženej žiadosti, t.j. od 01.09.2010 do 31.12.2010. Zmeny rozpočtu mohol žalobca vykonať na platný Dodatok č. 1, pretože Dodatkom č. 1 bol upravený rozpočet projektu v jednotlivých položkách. Žalobca túto možnosť využil, ale iba v kapitolách rozpočtu 2 - cestovné náklady a náklady na pobyt, 6 - subdodávky, 7 - náklady vyplývajúce priamo z požiadaviek spojených so spolufinancovaním EÚ a 9 - osobitné náklady súvisiace s cieľovými skupinami. V rámci personálnych výdavkov žiadne úpravy rozpočtu do 10% zo strany žalobcu neboli vykonané. Tieto výdavky sa žalobca snažil spätne napraviť v žiadosti o zmenu personálnych výdavkov presunom v rámci rozpočtových kapitol do 10% z 31.05.2011, ako aj oznámením zo dňa

07.06.2011 spolu s predložením 5. ŽOP, kde žalobca požadované zmeny bez predošlého schválenia zo strany žalovaného zapracoval. Žalovaný tento postup neakceptoval, pretože zmena týkajúca sa personálnych výdavkov bola vykonaná 5 mesiacov po ukončení implementácie projektu, ako aj preto, že žalobca bol už počas Dodatku č. 1 v spomínaných rozpočtových kapitolách v mínuse. Žalovaný z uvedených dôvodov považoval žalobu za neopodstatnenú.

3. Žalobca zobral žalobu v časti o zaplatenie náhrady škody vo výške 10.000,- eur späť na pojednávaní dňa 13.10.2014, pričom žalovaný s uvedeným čiastočným späťvzatím žaloby súhlasil; súd preto v zmysle § 96 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v platnom znení (ďalej len „O.s.p.“) konanie v tejto časti zastavil. Súd následne uznesením zo dňa 29.01.2015 pripustil zmenu žaloby tak, že jej petít znel na uloženie povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 12.880,94 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5% ročne od 11.10.2011 do zaplatenia zo sumy 12.880,94 Eur a trov konania. Žalobca zobral žalobu v časti o zaplatenie 7,69 eura spolu so súvisiacim úrokom z omeškania späť na pojednávaní dňa 23.04.2015; súd následne za súhlasu žalovaného s čiastočným späťvzatím žaloby konanie v tejto časti zastavil. Žalobca napokon zobral späť žalobu v časti sumy 360,- eur spolu s príslušným úrokom z omeškania vo svojom vyjadrení zo dňa 13.07.2015 (č.l. 609) a navrhol konanie zastaviť, žalovaný s týmto späťvzatím žaloby súhlasil vo vyjadrení zo dňa 15.07.2015 (č.l. 629).

4. Okresný súd Bratislava I vo veci rozhodol rozsudkom č.k. B1-4C/91/2013- 667 zo dňa 05.10.2015, ktorým žalobu zamietol a žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie zdôvodnil tým, že žalovaný počas konania uplatnil námietku premlčania nároku na zaplatenie žalovanej sumy. Žalobca sa pôvodnou žalobou domáhal vydania určovacieho výroku, keď navrhoval, aby súd zaviazal žalovaného na povinnosť uznať oprávnenosť výdavkov vynaložených z vlastných zdrojov vo výške 12.880,94 Eur a až dňa 29.01.2015 navrhol zmenu žaloby, ktorou mal súd uložiť žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 12.880,94 eura spolu s príslušenstvom. Podľa názoru žalovaného tak navrhovateľ uplatnil svoj nárok na plnenie po uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej lehoty, ktorá začala plynúť dňa 27.10.2011 schválením záverečného zúčtovania a uplynula mu 27.10.2014. Súd sa s uvedenou námietkou premlčania stotožnil, nesúhlasil s argumentáciou žalobcu, že v danom prípade ide zo strany žalovaného ako štátu (štátneho orgánu) o konanie v rozpore s dobrými mravmi. Podľa súdu v danom občianskoprávnom vzťahu mali obaja účastníci zmluvného vzťahu rovnaké postavenie s vyváženými právami a povinnosťami. Súd neprisvedčil ani argumentácii žalovaného, že v súvislosti s plnením Zmluvy žalovaný vystupoval vo sfére verejného práva a jeho postup a rozhodnutie pri uznávaní výdavkov za oprávnené/neoprávnené predstavuje akt verejnej moci. Podľa názoru súdu v uvedenom rozsudku žalovaný konal iba v intenciách uzatvorenej zmluvy bez toho, aby bol prítomný znak nadriadenosti, ktorý je typický pre vzťahy vo sfére verejného práva. Keďže žalobca mohol svoj nárok uplatniť najskôr 16.11.2011, teda po uplynutí 20 dní od schválenia záverečného zúčtovania (zo dňa 26.10.2011), premlčacia lehota mu uplynula dňom 16.11.2014. Žalobca svoj nárok na plnenie uplatnil až 29.01.2015, urobil tak po uplynutí premlčacej lehoty a z dôvodu žalovaným úspešne uplatnenej námietky premlčania súd žalobu zamietol. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Bratislave rozsudkom č.k. 5Co/573/2015-759 zo dňa 22.05.2018 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v zamietajúcej časti, týkajúcej sa istiny, potvrdil a v časti týkajúcej sa úroku z omeškania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd v časti odôvodňujúcej zrušenie zamietajúceho výroku rozsudku súdu prvej inštancie týkajúceho sa úrokov z omeškania uviedol, že žalobca riadne uplatnil právo na zaplatenie úrokov z omeškania už dňa 06.05.2013. Právny záver súdu prvej inštancie, podľa ktorého nemožno úroky z omeškania priznať z dôvodu premlčania istiny platí podľa odvolacieho súdu len v prípade, ak boli uplatnené súčasne s istinou. V prejednávanej veci ale boli včas uplatnené samostatne, preto bude úlohou súdu prvej inštancie sa zaoberať prejudiciálne dôvodnosťou uplatnenej istiny.

5. Okresný súd Bratislava I ďalším rozsudkom č.k. 4C 91/2013-777 zo dňa 21.11.2019 podanú žalobu zamietol a žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie zdôvodnil tým, že výdavky, s ktorými súvisí nárok na úrok z omeškania uplatnený v tomto konaní, neboli zo strany žalovaného ako zodpovedného orgánu uznané ako oprávnené, preto nie je možné žalobcovi priznať ich náhradu. Nenadobudli totiž charakter nároku vymáhateľného súdom, preto sa žalovaný s ich úhradou ani nemohol dostať do omeškania v zmysle § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v platnom znení (ďalej len „OZ“). Podľa súdu prvej inštancie z úvodného ustanovenia Zmluvy (čl. I.), ktorý obsahuje definíciu jednotlivých pojmov vyskytujúcich sa v znení zmluvy vyplýva, že grant je nenávratný finančný príspevok zo zdrojov Európskeho fondu pre utečencov (ďalej len „ERF“) a zdrojov štátneho rozpočtu SR, ktorý poskytne zodpovedný orgán konečnému príjemcovi na základe

žiadosti o grant schválený zodpovedným orgánom a po podpísaní zmluvy medzi zodpovedným orgánom a konečným príjemcom. Podľa názoru súdu sa práva a povinnosti účastníkov zmluvného vzťahu, vzhľadom na existenciu verejnoprávnych prvkov, spravujú predpismi verejného práva, ktoré upravujú režim nakladania so štátnymi finančnými prostriedkami. Existencia verejnoprávnych prvkov vyplýva zo samotného názvu zmluvy a formulácie jej preambuly, kde sa výslovne uvádza, že Zmluva sa uzatvára aj s odkazom na ustanovenia noriem verejného práva a to zákona o rozpočtových pravidlách verejnej správy, o finančnej kontrole a vnútornom audite, o Štátnej pokladnici a pod. Z uvedeného teda podľa názoru súdu vyplýva, že i napriek tomu, že ide o záväzkový vzťah podľa ustanovení OZ, postavenie účastníkov Zmluvy nie je rovnocenné, pretože pri uzatváraní Zmluvy žalobca nemá možnosť meniť jej náležitosti a podmienky, keďže ich obsah je determinovaný normami EÚ a na ne nadväzujúcimi vnútroštátnymi predpismi o poskytovaní príspevkov z fondov EÚ a štátnych prostriedkov. Celá zmluvná voľnosť prijímateľa príspevku spočíva len v možnosti tieto podmienky akceptovať alebo uzatvorenie zmluvy odmietnuť. Na v poradí druhé odvolanie žalobcu Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 5Co/13/2021-867 zo dňa 31.08.2021 uvedený rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie. Odvolací súd v odôvodnení uvedeného uznesenia uviedol, že mu je známe, že dodržiavanie finančnej disciplíny na strane žalobcu na základe Zmluvy bolo predmetom vládneho auditu A427K2657; tiež mu je známa skutočnosť, že rozhodnutia správnych orgánov boli preskúmané v správnom súdnom konaní (Krajský súd Bratislava sp. zn. 1S/276/2015 a 5S/116/2020). Podľa názoru odvolacieho súdu sa ale vládny audit nedotýkal v spore uplatneného peňažného plnenia, teda žalovaným neakceptovaných žalobcom uplatnených výdavkov. Predmetom vládneho auditu boli naopak výdavky, ktoré žalovaný na základe dotknutej grantovej zmluvy uznal za oprávnené. Súd prvej inštancie teda podľa odvolacieho súdu dospel k nesprávnemu záveru o tom, že jedine žalovaný ako zodpovedný orgán podľa grantovej zmluvy je oprávnený posudzovať oprávnenosť uplatnených výdavkov. Odvolací súd v zrušujúcom rozhodnutí ďalej uviedol, že v zmluvnom vzťahu žalovaný nevystupuje ako subjekt nadradený, o oprávnenosti výdavkov nerozhoduje v správnom konaní individuálnym správnym aktom, preto aj samotná Zmluva počítá s tým, že medzi zmluvnými stranami dôjde k sporu, tak ako je to aj v tomto prípade, a po neúspešnej pokonávke Zmluva odkazuje na riešenie sporu všeobecným súdom (čl. 24 Zmluvy). Preto bolo povinnosťou súdu prvej inštancie skúmať vecnú opodstatnenosť žaloby, t.j. či tá - ktorá jednotlivá položka bola uplatnená žalobcom opodstatnene, čo bude povinnosťou súdu v ďalšom konaní. Súd sa bude musieť vysporiadať so spornými tvrdeniami strán, prednesenými v doterajšom konaní a podľa ich procesnej iniciatívy prípadne doplniť dokazovanie. Ak súd prvej inštancie dospeje k záveru, že žaloba je vecne opodstatnená celkom alebo čiastočne, pretože sporné výdavky boli uplatnené dôvodne, bude sa zaoberať otázkou, za aké obdobie priznanie príslušenstva pohľadávky prichádza do úvahy; podľa názoru odvolacieho súdu rozumnému usporiadaniu veci zodpovedá, aby boli úroky z omeškania priznané za obdobie od vzniku omeškania najdlhšie do nadobudnutia právoplatnosti rozsudku, ktorou sa žaloba v časti istiny zamietla.

6. Od 01.06.2023 je Mestský súd Bratislava IV miestne príslušný na konanie v prvej inštancii pre obvod Mestského súdu Bratislava IV, v tejto sporovej veci sa tak stal nástupníckym súdom Okresného súdu Bratislava I. Súd nariadil vo veci pojednávanie dňa 22.11.2023, na ktorom žalobca uviedol, že nesúhlasí so skrátením lehoty, za ktorú by mal byť priznaný úrok z omeškania tak, ako to uviedol odvolací súd, žalobcovi stále rastú náklady, ktoré sa týkajú toho, čo v tomto konaní požadujú od žalovaného. Projekt, ktorý realizovali podľa Zmluvy aj podľa vyjadrenia žalovaného plnili riadne; v súvislosti s platením žalovaný vykonával kvartálne kontroly počas realizácie projektu a ak by zistil, že došlo k pochybeniam, určite by to oznámil. Podľa žalobcu aj svedkovia navrhnutí žalovaným potvrdili, že skutočne dochádza k potrebe vynaloženia nákladov na zamestnancov. Úroky z omeškania požadoval priznať od 01.10.2011. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že trvá na dôvodoch zamietnutia žaloby, ktoré už súdu uviedol v doterajších podaniach. Pokiaľ odvolací súd v bode 10. posledného zrušujúceho uznesenia uviedol, že žalovaný nenamietal nedostatok právomoci súdu rozhodovať o oprávnenosti uplatnených výdavkov, žalovaný poukázal na svoje vyjadrenia na pojednávaní dňa 13.10.2014 a taktiež na svoje vyjadrenia zo dňa 30.10.2014 a 19.12.2017, preto na námietke nedostatku právomoci súdu trvá; nárok v posudzovanom prípade vzniká len vo vzťahu k výdavkom, ktoré boli uznané z jeho strany ako oprávnené. Keďže v posudzovanom prípade žalovaný neuznal výdavky, s ktorými súvisí uplatnený úrok z omeškania, nemožno žalobcovi priznať ani úrok z omeškania. Ak by súd žalobe vyhovel, žalobcovi by bol priznaný skôr uplatnený nárok na úrok z omeškania z neskôr uplatnenej a premičanej istiny. Žalovaný ďalej uviedol, že ako štátny orgán v zmysle zákona o správe majetku štátu nemôže plniť nárok, ktorý by bol súdom zamietnutý; napokon poukázal na to, že priznanie úroku z omeškania by bolo v

rozpore s dobrými mravmi. Na uvedenom pojednávaní strany sporu žiadne ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania nemali.

7. Po oboznámení sa so spisom vo veci súd zistil, že predmetom konania sú stále úroky z omeškania zo sumy 360,- eur od 01.10.2011 do zaplatenia. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 13.07.2015 (č.l. 609) zobral žalobu v tejto časti späť a žiadal konanie v tomto rozsahu zastaviť. Žalovaný vyjadril svoj súhlas so späťvzatím žalobcu vo vyjadrení zo dňa 15.07.2015 (č.l. 629), avšak o tomto návrhu žalobcu nebolo doteraz rozhodnuté. Je pravdou, že zamietací výrok rozsudku č.k. B1-4C/91/2013-667 zo dňa 05.10.2015 je, pokiaľ ide o žalobcom uplatnenú istinu (vrátane sumy 360,- eur), právoplatný, avšak v dôsledku rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 5Co/573/2015-759 zo dňa 17.07.2018, ktorým bol zamietací výrok uvedeného rozsudku súdu prvej inštancie zrušený pokiaľ ide o v konaní uplatnené úroky z omeškania, tieto zostali naďalej predmetom tohto konania.

8. Podľa § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. civilného sporového poriadku v platnom znení (ďalej len „C.s.p.“), Ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

9. Podľa § 472 ods. 2 veta prvá C.s.p., právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

10. Podľa § 145 ods. 2 C.s.p., ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

11. Súd v dôsledku dispozičného úkonu žalobcu s časťou žaloby, ktorej predmetom bolo zaplatenie sumy 360,- eur od 01.10.2011 do zaplatenia a k nej sa vzťahujúcich úrokov z omeškania, v zmysle § 470 ods. 1 v spojení s § 145 ods. 2 C.s.p., konanie v časti týkajúcej sa úrokov z omeškania zo sumy 360,- eur od 01.10.2011 do zaplatenia zastavil.

12. Súd sa v posudzovanom prípade ďalej zaoberal námietkou žalovaného, že nemá právomoc posudzovať a preskúmať rozhodnutie žalovaného, ako to žalovaný uviedol na pojednávaní konanom dňa 13.10.2014 a najmä vo svojom vyjadrení zo dňa 30.10.2014 (č.l. 462). Podľa žalovaného jeho činnosť a postup v postavení zodpovedného orgánu je daná Rozhodnutím Európskeho parlamentu a Rady č. 573/2007/ES z 23.05.2007 (ďalej len „Rozhodnutie č. 573/2007/ES“), ktorým sa zriaďuje Európsky fond pre utečencov na obdobie rokov 2008 až 2013 ako súčasť všeobecného programu Solidarita a riadenie migračných tokov. V zmysle článku 25 Rozhodnutia č. 573/2007/ES každý členský štát určí na realizáciu viacročného programu orgány, ktoré konajú v medziach systému riadenia kvality a kontroly. V podmienkach Slovenskej republiky je to zodpovedný orgán, orgán auditu a certifikačný orgán. Zodpovedný orgán realizuje overenie oprávnenosti výdavkov konečného príjemcu, ktoré sú následne predmetom certifikácie certifikačného orgánu, tieto výdavky sú následne predmetom auditu realizovaného orgánom auditu. Keďže žiadny príslušný orgán nerozhodol o tom, že by výdavky požadované žalobcom v tomto konaní boli oprávnené, žalovaný považuje podanú žalobu za predčasnú. Súd s týmto názorom žalovaného nesúhlasí.

13. Podľa bodu 34. preambuly Rozhodnutia č. 573/2007/ES, uvedomujúc si význam zviditeľňovania financovania zo strany Spoločenstva by Komisia mala poskytnúť pokyny s cieľom uľahčiť orgánom, mimovládny organizáciám, medzinárodným organizáciám alebo iným subjektom, ktoré dostali grant z tohto fondu, riadne potvrdenie prijatej podpory a mala by pritom brať do úvahy prax zaužívanú pre ostatné nástroje, ktoré podliehajú spoločnému riadeniu, ako sú napríklad štrukturálne fondy.

14. Podľa článku 11 bod 1 Rozhodnutia č. 573/2007/ES, súlade s existujúcimi vnútroštátnymi predpismi a postupmi vytvorí každý členský štát partnerstvo s orgánmi a subjektmi, ktoré sa zúčastňujú na vykonávaní viacročného programu alebo ktoré môžu podľa dotknutého členského štátu užitočným spôsobom prispieť k jeho rozvoju. Takýmito orgánmi a subjektmi môžu byť príslušné regionálne, miestne, mestské a iné orgány verejnej moci, medzinárodné organizácie, najmä UNHCR, a subjekty, ktoré zastupujú občiansku spoločnosť, ako napríklad mimovládne organizácie alebo sociálni partneri.

15. Podľa článku 27 ods. 1 písm. e) Rozhodnutia č. 573/2007/ES, zodpovedný orgán zodpovedá za riadenie a vykonávanie viacročného programu v súlade so zásadou riadneho finančného hospodárenia, najmä prijíma platby od Komisie a vypláca platby konečným príjemcom;

16. Podľa článku 27 ods. 1 písm. g) Rozhodnutia č. 573/2007/ES, zodpovedný orgán zodpovedá za riadenie a vykonávanie viacročného programu v súlade so zásadou riadneho finančného hospodárenia, najmä monitoruje dodávku spolufinancovaných produktov a služieb a kontroluje, či výdavky vykázané na akcie skutočne vznikli a či sú v súlade s pravidlami Spoločenstva a s vnútroštátnymi pravidlami;

17. Podľa článku 36 Rozhodnutia č. 573/2007/ES, členské štáty overia, či zodpovedný orgán zabezpečuje, aby sa konečným príjemcom čo najrýchlejšie vyplatila celá suma príspevku z verejných zdrojov. Ak koneční príjemcovia splňajú všetky požiadavky týkajúce sa oprávnenosti akcií a výdavkov, nemožno sumy znižovať ani zdržiavať, ani spájať ich vyplatenie s akýmikoľvek ďalšími osobitnými poplatkami alebo inými poplatkami s rovnakým účinkom, ktoré by sumy určené pre konečných príjemcov znížili.

18. Podľa § 8 ods. 3 zákona č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy, účinného v rozhodnom čase (pozn. súdu rozhodným časom bol čas plnenia povinností vyplývajúcich z uzatvorenej Zmluvy, ku ktorému dochádzalo najneskôr v roku 2011, preto súd za relevantné považuje znenie cit. normy účinné do 29.12.2011, ďalej len „zákon o rozpočtových pravidlách“), na použitie účelovo určených prostriedkov Európskej únie zaradených do príjmov štátneho rozpočtu sa v štátnom rozpočte rozpočtujú príslušné výdavky. Súčasťou výdavkov príslušnej kapitoly sú aj prostriedky štátneho rozpočtu určené na financovanie spoločných programov Slovenskej republiky a Európskej únie.

19. Podľa § 20 ods. 2 zákona o rozpočtových pravidlách, z výdavkov podľa § 8 ods. 3 sa prijímateľovi poskytujú prostriedky prostredníctvom príslušného orgánu štátnej správy, alebo ak tak ustanoví osobitný zákon, prostredníctvom inej právnickej osoby, na základe podmienok určených v zmluve uzatvorenej s prijímateľom; na poskytovanie prostriedkov Európskej únie a prostriedkov štátneho rozpočtu určených na financovanie spoločných programov Slovenskej republiky a Európskej únie Pôdohospodárskou platobnou agentúrou sa vzťahuje osobitný predpis.

20. Podľa § 51 OZ, účastníci môžu uzavrieť i takú zmluvu, ktorá nie je osobitne upravená; zmluva však nesmie odporovať obsahu alebo účelu tohto zákona.

21. S ohľadom na vyššie citované právne predpisy súd konštatuje, že Zmluva uzatvorená medzi sporovými stranami, má súkromnoprávny charakter, prostredníctvom nej Slovenská republika vytvorila partnerstvo so žalobcom, ako to predpokladá čl. 11 bod 1 Rozhodnutia č. 573/2007/ES. Zmluva bola uzatvorená v zmysle § 51 OZ ako tzv. nepomenovaná zmluva, žalobca a žalovaný ako zmluvné strany majú rovnocenné postavenie. Žalovaný voči žalobcovi neuplatňuje vrchnostenské postavenie, nerozhoduje autoritatívne o právach a povinnostiach žalobcu, a to ani v súvislosti s posudzovaním oprávnenosti, resp. neoprávnenosti výdavkov žalobcu. Aj táto časť rozhodovacieho resp. kontrolného procesu uskutočňovaného žalovaným má vo vzťahu k žalobcovi zmluvný základ a žalovaný svoje oprávnenia a povinnosti realizuje na základe Zmluvy a v súlade s jej obsahom. Keďže ale predmetom plnenia poskytovaného zo strany žalovaného sú finančné prostriedky Európskej únie a štátneho rozpočtu Slovenskej republiky, vo sfére verejného práva sú príslušným štátnym orgánom dané oprávnenia umožňujúce uskutočňovanie kontrol, auditu a uplatnenie prípadných sankčných mechanizmov voči žalobcovi tak, ako to predpokladajú príslušné vnútroštátne alebo európske právne predpisy, v rámci ktorých môže byť voči žalobcovi o.i. vyvolaná deliktuálna zodpovednosť. Spor, ktorý je predmetom tohto konania, má ale občianskoprávny charakter a súd má v zmysle § 3 C.s.p. (a predtým § 2 O.s.p.) právomoc prejednať ho.

22. Súd ďalej, viazaný právnym názorom odvolacieho súdu v zmysle § 391 ods. 3 C.s.p. sa oboznámil s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a vyjadreniami sporových strán na pojednávaní a zistil nasledovný skutkový stav.

23. Podľa čl. 7 bod 6 Zmluvy (č.l. 28), žiadosť o platbu musí byť predložená vždy za celé kalendárne mesiace. Prvá žiadosť o platbu predstavuje zúčtovacie obdobie od dátumu uzatvorenia Zmluvy do posledného dňa tohto mesiaca a dvoch nasledujúcich kalendárnych mesiacov. Druhá a každá

nasledujúca žiadosť o platbu predstavuje zúčtovacie obdobie za nasledujúce tri kalendárne mesiace od predchádzajúcej žiadosti o platbu. Termín predloženia prvej a nasledujúcich žiadostí o platbu je 25. deň mesiaca nasledujúceho po poslednom mesiaci príslušného zúčtovacieho obdobia. Na základe odôvodnenej žiadosti konečného príjemcu môže zodpovedný orgán povoliť predloženie žiadosti o platbu aj v inom termíne.

24. Podľa čl. 23 bod 6 Zmluvy (č.l. 44), ak zmena rozpočtu Projektu neovplyvňuje základný účel Projektu a jej výsledkom je presun finančných prostriedkov v rámci jednej kapitoly rozpočtu Projektu alebo presun medzi dvomi alebo viacerými kapitolami rozpočtu Projektu vo výške najviac 10% z pôvodnej celkovej sumy výdavkov pre každú dotknutú kapitolu rozpočtu Projektu, konečný príjemca môže uskutočniť tento presun formou bezodkladného písomného oznámenia zodpovednému orgánu. Táto zmena rozpočtu môže ovplyvniť jednotkovú cenu alebo počet jednotiek príslušnej rozpočtovej položky. V rámci tejto zmeny rozpočtu nie je možné doplniť nové rozpočtové položky ani navýšiť maximálnu výšku grantu uvedenú v článku 3 ods. 2 Zmluvy.

25. Podľa čl. 23 bod 7 Zmluvy, pri postupe podľa odseku 6 si zodpovedný orgán vyhradzuje právo vždy vopred schvaľovať akékoľvek zmeny rozpočtových položiek týkajúcich sa personálnych nákladov konečného príjemcu. V prípade nedodržania tohto postupu budú výdavky považované za neoprávnené.

26. Podľa čl. 24 bod 2 Zmluvy, v prípade, ak nedôjde k dohode medzi zmluvnými stranami, zmluvné strany sa dohodli, že spory vyplývajúce z tejto Zmluvy budú riešené na vecne a miestne príslušnom súde Slovenskej republiky.

27. Podľa bodu 4.3.2. príručky pre konečného príjemcu vydanéj žalovaným (č.l. 194), V nasledovných prípadoch nie je potrebné uzatvorenie dodatku grantovej zmluvy (novely nariadenia) a na vykonanie zmeny je postačujúce bezodkladné písomné oznámenie:Bezodkladné písomné oznámenie je rovnako postačujúce pri vykonaní zmien rozpočtu projektu, ktoré neovplyvňujú základný účel, majú kladný vplyv na plnenie cieľov projektu a ukazovateľov a ich finančný dopad je limitovaný na presun prostriedkov - v rámci rovnakej kapitoly rozpočtu alebo - na presun medzi rôznymi kapitolami rozpočtu do výšky najviac 10% oproti pôvodnej celkovej sume výdavkov pre každú dotknutú kapitolu rozpočtu. Uskutočnené presuny môžu ovplyvniť jednotkovú cenu alebo počet jednotiek príslušnej rozpočtovej jednotky vrátane zmeny komentára k rozpočtu. V rámci tejto zmeny rozpočtu nie je možné doplniť nové rozpočtové položky. Konečný príjemca môže uskutočniť (pozn. súdu, slovo „uskutočniť“ je tu s ohľadom na význam textu nadbytočné) vykonanie presunu konzultovať s príslušným koordinátorom ZO. Najneskôr tak konečný príjemca musí urobiť v rámci predloženia žiadosti o platbu, kedy však musí brať do úvahy fakt, že v prípade, ak uskutočnená zmena z dôvodu nesprávneho prepočtu konečného príjemcu nebude v súlade s vyššie uvedeným pravidlom 10%, výdavky budú môcť byť oprávnené len do výšky 10%. Výnimku tvoria výdavky rozpočtovej kapitoly I. Personálne výdavky, kedy musí konečný príjemca v prípade zmeny do 10% rozpočtovej kapitoly vopred písomne požiadať zodpovedný orgán o schválenie tejto zmeny.

28. Zo žiadosti žalobcu adresovanej žalovanému dňa 30.05.2011 (č.l. 256) vyplýva, že žalobca s poukazom na bod 4.3.2 príručky pre konečného príjemcu grantu pre ročné programy 2009, požiadal vopred o schválenie zmien kapitoly I. personálne výdavky do 10% rozpočtovej kapitoly v 5. žiadosti o platbu v tam uvedených položkách, ktoré zdôvodnil potrebou zaplatenia mzdového zvýhodnenia zamestnancom - príplatkov vo výške 50% za prácu počas sviatkov a víkendov. Ďalej z uvedenej žiadosti vyplýva, že navrhnuté presuny nepresahujú 10% hranica z pôvodne určenej sumy výdavkov v kapitole personálnych výdavkov.

29. Z odpovede žalovaného zo dňa 02.06.2011 (č.l. 265), ktorá bola žalobcovi doručená faxom dňa 06.06.2011 vyplýva, že žalovaný neakceptoval žiadosť o presun finančných prostriedkov žalobcu do 10% v rámci kapitoly I. personálne výdavky, pretože uvedená žiadosť bola zodpovednému orgánu (pozn. súdu, žalovanému) doručená dňa 31.05.2011, t.j. 5 mesiacov po ukončení realizácie projektu, ktorý trval v čase od 04.12.2009 do 31.12.2010.

30. Z odpovede žalovaného zo dňa 15.06.2011 (č.l. 267) vyplýva, že tento odkazuje na svoje zamietavé stanovisko doručené žalobcovi dňa 06.06.2011 a poukazuje na to, že konečný príjemca je povinný vopred požiadať zodpovedný orgán, a to ešte počas realizácie projektu a obdržať od zodpovedného

orgánu schválenie takejto navrhovanej zmeny, tak aby konečný príjemca dodržal ex ante schválenie navrhovanej zmeny personálnych výdavkov pred jej uplatňovaním. Žalovaný ďalej skonštatoval, že žalobca mu dňa 07.06.2011 doručil oznámenie zmeny výdavkov do 10% rozpočtovej kapitoly v 5. žiadosti o platbu obsahujúce presun položiek, ktorý bol predmetom žiadosti žalobcu o zmenu z 31.05.2011 a zároveň rozšírené o ďalšie presuny v rámci 6. kapitoly a presuny z 9. kapitoly do 1. a 2. kapitoly; uvedené oznámenie obsahovalo celkovo 45 presunov v rámci uvedeného projektu, ktorého doba realizácie uvedená v čl. 4. Zmluvy bola od 04.12.2009 do 31.12.2010. Žalovaný ďalej v písm. b) odkázal na bod 4.3.2. príručky pre príjemcu grantu pre ročné programy 2009, na ktorý sa odvolával aj žalobca, pričom zdôraznil povinnosť konečného príjemcu písomne informovať zodpovedný orgán bezodkladne o zmenách, najneskôr pri žiadosti o platbu; následne poukazuje na výnimku týkajúcu sa kapitoly I. personálne výdavky, pri ktorej sa aplikuje forma ex ante schválenia zmeny zodpovedným orgánom. V bode c) žalovaný uviedol, že žalobca predložil zodpovednému orgánu 31.01.2011 svoju 4. žiadosť o platbu pokrývajúcu posledné implementačné obdobie projektu do 31.12.2010, a táto žiadosť neobsahovala informáciu o zmene rozpočtových položiek, na ktoré je možné aplikovať pravidlo oznamovania zmien do 10% rozpočtových položiek, ktoré má konečný príjemca zodpovednému orgánu bezodkladne písomne oznámiť počas implementácie projektu, prípadne tak smie urobiť najneskôr pri predložení najbližšej žiadosti o platbu. Preto žalovaný ako zodpovedný orgán oznámenie zmeny výdavkov žalobcu zo dňa 06.06.2011 doručené žalovanému dňa 07.06.2011 nebude brať do úvahy pri overovaní 5. žiadosti žalobcu o platbu.

31. Žalobca v pokuse o zmier zo dňa 28.06.2011 (č.l. 269) uviedol, že v čl. 23 Zmluvy nie je ustanovené, že zmeny a doplnenia zmluvy tam upravené možno vykonávať iba počas realizácie projektu. Podľa žalobcu je táto povinnosť ustanovená bezodkladne, najneskôr do podania žiadosti o platbu. Žalobca požiadal o schválenie zmeny dňa 31.05.2011 a samotnú zmenu uskutočnil až 07.06.2011 pri predkladaní 5. žiadosti o platbu, hoci pripustil, že súhlasom žalovaného na zmenu v 1. kapitole personálne výdavky v čase podania 5. žiadosti nedisponoval. V bode 3. uvedeného listu (č.l. 271) žalobca uvádza, že jeho argument, že zmeny možno uskutočniť aj po skončení realizácie projektu, podporuje aj skutočnosť, že dňa 23.05.2011, teda po skončení realizácie projektu, bol podpísaný dodatok č. 2 ku Zmluve, pričom iniciatíva na jeho uzavretie vyšla zo strany žalovaného. Napokon v bode 5. žalobca uviedol, že presuny v rozpočte, o ktoré žiadal v liste z 31.05.2011, nemohol uskutočniť skôr, pretože pri samotnej žiadosti je nutné aj určiť konkrétnu sumu, ktorú žiada z konkrétnej položky presunúť, čo nevedel určiť skôr, ako mu boli doručené vyjadrenia žalovaného ako zodpovedného orgánu k už podaným žiadostiam o platbu. Vyjadrenia k jednotlivým vyúčtovaniam meškali a dve zo štyroch boli žalobcovi oznámené až po skončení realizácie projektu. Kým žalobca nemal vyjadrenie žalovaného k vyúčtovaniu a k oprávneným výdavkom, nevedel aké bolo čerpanie rozpočtu a odkiaľ je možné finančné prostriedky presunúť. K tretiemu vyúčtovaniu, ktoré žalobca zaslal žalovanému dňa 24.09.2010, dostal žalobca vyjadrenie žalovaného dňa 18.01.2011 a k štvrtému vyúčtovaniu poslanému dňa 28.01.2011, dostal vyjadrenie žalovaného až dňa 09.05.2011 - v oboch prípadoch teda po skončení realizácie projektu. Žalobca tak počas realizácie projektu nemal od zodpovedného orgánu žiadny výstup, z ktorého by bolo zrejmé s koľkými finančnými prostriedkami môže ešte pri realizácii projektu nakladať a aké zmeny je možné v rozpočte vykonať. Žalobca napokon skonštatoval, že žalovaný pri neschválení zmien kapitoly 1. v zmysle jeho žiadosti pochybil, navrhol, aby žalovaný vyhovel uvedenej žiadosti a schválil zmenu rozpočtu uvedenej kapitoly a následne akceptoval oznámenie žalobcu o zmene výdavkov do 10% rozpočtovej kapitoly z 07.06.2011, ktoré žalobca poslal spolu s 5. žiadosťou o platbu.

32. Žalovaný vo svojej odpovedi zo dňa 15.07.2011 na pokus žalobcu o zmier (č.l. 274) zopakoval, že zodpovedný orgán si vyhradzuje právo vopred schvaľovať akékoľvek zmeny rozpočtových položiek týkajúcich sa personálnych nákladov konečného príjemcu. V prípade nedodržania tohto postupu budú výdavky považované za neoprávnené. V praxi to podľa žalovaného znamená, že konečný príjemca, ak si chce uplatniť od nejakého termínu úpravu rozpočtovej kapitoly 1., má povinnosť o to vopred požiadať zodpovedný orgán, a to ešte počas realizácie projektu a obdržať od zodpovedného orgánu schválenie takejto navrhovanej zmeny tak, aby konečný príjemca dodržal ex ante schválenie navrhovanej zmeny personálnych výdavkov pred jej uplatňovaním. Z uvedených dôvodov žiadosť žalobcu doručenú žalovanému ex post (cca 5 mesiacov po implementácii projektu) nie je možné akceptovať. Pokiaľ ide o oznámenie zmeny výdavkov do 10% v 5. žiadosti o platbu, žalovaný oznámil žalobcovi, že tento ju neuskutočnil bezodkladne, keďže žalobca predložil žalovanému 31.01.2011 svoju 4. žiadosť o platbu pokrývajúcu posledné implementačné obdobie projektu do 31.12.2010 a táto jeho žiadosť neobsahovala informáciu o zmene rozpočtových položiek, na ktorú je možné aplikovať pravidlo oznamovania zmien do

10% rozpočtových položiek, ktoré bol povinný oznámiť bezodkladne, najneskôr pri predložení najbližšej žiadosti o platbu.

33. Z oznámenia žalovaného zo dňa 22.08.2011 (č.l. 276) súd zistil, že žalovaný na základe vykonania predbežnej finančnej kontroly piatej žiadosti o platbu za obdobie od 03.12.2009 do 31.12.2009 dodatočne oprávnil sumu 9,29 eura a z opätovne požadovaných priamych výdavkov zo 4. ŽOP v celkovej sume 14.593,05 eura dodatočne oprávnené výdavky predstavujú sumu 483,18 eura, z toho v sume 362,38 eura z prostriedkov ERF a v sume 120,80 eura z prostriedkov národného spolufinancovania.

34. Z obsahu dodatku č. 2 k Zmluve podpísaného dňa 23.05.2011 (č.l. 308) súd zistil, že do Zmluvy bola doplnená záverečná žiadosť o platbu, ktorá môže zahŕňať opätovne požadované výdavky neoprávnené z predchádzajúcich žiadostí o platbu, alebo dodatočne požadované výdavky za celé obdobie realizácie projektu, pričom termín predloženia záverečnej žiadosti o platbu je 06.06.2011. Súčasne sa týmto dodatkom predĺžil termín na predloženie záverečného zúčtovania z pôvodného dátumu 31.05.2011 na 12.09.2011.

35. Na pojednávaní dňa 30.06.2014 svedkyňa Petra P., ktorá v čase výsluchu bola vedúcou oddelenia zahraničnej pomoci a projektov migračného úradu žalovaného, uviedla, že oddelenie, ktorého bola vedúcou, zodpovedá za kontrolu kvality realizácie projektov ERF, ide o inštitúciu, ktorá sa stará o utečencov a azylovú problematiku, kontroluje občianske združenia financované z ERF, akú kvalitu práce odvádzajú a pri žiadostiach o platbu posudzujú náklady z vecnej stránky a z tohto dôvodu môžu uznať aj náklady za neoprávnené. Ďalej uviedla, že žalobca zabezpečoval starostlivosť v dvoch zariadeniach migračného úradu, a to v Záchytnom pobyte S. a v Pobytovom Tábore Y. N. M., a taktiež na útvare policajného zaistenia v B., kde poskytoval služby ako sociálna práca, psychologické poradenstvo, materiálna asistancia, právna pomoc a zastúpenie; išlo o služby, ktoré štát neposkytoval. Potvrdila, že žiadne neoprávnené výdavky počas projektu Azyl v súvislosti s preskúmaním nákladov po vecnej stránke nikdy nenašli. Svedok Q. B., zamestnanec žalobcu, bol manažérom projektu a projekt riadil po obsahovej stránke, spolupracoval s ekonomickým oddelením na riešení finančných záležitostí. Označil komunikáciu so žalovaným za problematickú, žalovaný podľa jeho vyjadrenia svojvoľne vykladal Zmluvu a príručku s cieľom poškodiť žalobcu. Vysvetlil, že o presun rozpočtových prostriedkov v rámci 4. ŽOP nepožiadali, hoci v novembri 2010 vedel o prekročení rozpočtovej položky týkajúcej sa personálnych nákladov, pretože oddelenie zahraničnej pomoci žalovaného a platobná jednotka nedodali včas výstupy z kontrol. Žiadosť o presun personálnych výdavkov do 10% a oznámenie o presune podal 7 dní po doručení oznámenia o uznaní oprávnených a neoprávnených výdavkov. Napokon svedkyňa C. V., ktorá bola zamestnaná na oddelení zahraničnej pomoci žalovaného, na uvedenom pojednávaní oznámila, že za žalovaného vypracovala vyjadrenia v tomto konaní. Realizácia projektu, ktorý bol predmetom Zmluvy, bola rozdelená na 4 zúčtovacie obdobia, v rámci ktorých boli príjmom poskytnuté preddavkové platby a predložené 4 žiadosti o platbu. V zmysle Zmluvy prijímateľ môže pri nepredvídateľných okolnostiach vykonať presuny v rozpočtových kapitolách, a to v niektorých prípadoch len na základe oznámenia a v prípade kapitoly personálnych nákladov po schválení presunu. Potreba schvaľovania v tomto prípade bola zavedená z dôvodu obavy zo zneužitia prostriedkov projektu na navýšenie miezd zamestnancov. Pokiaľ ide o 5. ŽOP, táto sa podľa vyjadrenia uvedenej svedkyne správne má označovať v súlade s dodatkom č. 2 k Zmluve ako záverečná žiadosť o platbu, má špecifický režim, zahŕňa celé zúčtovacie obdobie a v rámci tejto platby si prijímateľ môže uplatňovať hocikaké náklady počas celého zúčtovacieho obdobia. Podľa tejto svedkyne Zmluvu bolo možné meniť aj po skončení realizačného obdobia projektu, avšak z dôvodu, že záverečná žiadosť o platbu bola zavedená až dodatkom č. 2 k Zmluve, ktorý bol uzavretý až po skončení realizácie projektu a nebol predmetom Zmluvy ani príručky, nie je možné vyvodiť, že aj v záverečnej žiadosti, tak ako v 4. žiadostiach o platbu môže prijímateľ vykonať zmenu do 10% rozpočtovej kapitoly.

36. Zo správy z vládneho auditu č. A427 zo dňa 19.03.2012 (č.l. 467 -507) súd zistil, že vo vzťahu k žalobcovi sú v tabuľkovej časti na str. 48-52 identifikované štyri pochybenia žalobcu. Ako prvé je pod por. č. 28 (str. 48 a 49 cit. správy) uvedené nedostatočné vykonanie kontroly vecnej a finančnej správnosti - nedostatočné overenie procesu verejného obstarávania, závažnosť uvedeného nedostatku je vysoká a žalobca ako kontrolovaný subjekt túto výhradu akceptoval; ďalším nedostatkom pod por. č. 29 (str. 50 cit. správy, č.l. 479), je nedodržanie lehoty na vykonanie overenia formálnej správnosti žiadosti o platbu, závažnosť nedostatku je nízka a žalobca ako kontrolovaný subjekt túto výhradu akceptoval, tretím pochybením je pod por. č. 30 (str. 51 cit. správy) uvedený nesprávne overený súlad

zúčtovacieho obdobia, za ktoré sa podáva žiadosť o platbu, závažnosť tohto nedostatku je nízka a žalobca ho akceptoval, a napokon pod por. č. 31 (str. 51 a 52 cit. správy) nedostatočné vykonanie overenia formálnej, vecnej a finančnej správnosti žiadostí o platbu pri overovaní dodržiavania podmienok pravidiel oprávnenosti, závažnosť tohto nedostatku je vysoká a žalobca tento záver akceptoval. Z obsahu cit. správy súd nezistil nedostatky v súvislosti s vynaloženými personálnymi výdavkami žalobcu.

37. Ako súd uviedol vyššie v odseku 21, v posudzovanom prípade majú zmluvné strany pri realizácii svojich práv a povinností vyplývajúcich zo Zmluvy rovnocenné postavenie. S ohľadom na uvedené súd dospel k záveru, že dodatkom č. 2 k Zmluve zmluvné strany, po skončení realizačného obdobia projektu, ktoré trvalo od 04.12.2009 do 31.12.2009, vytvorili mechanizmus, tzv. záverečnú platbu, prostredníctvom ktorého bol žalobca oprávnený požadovať od žalovaného dodatočné výdavky, ktoré boli zo strany žalovaného v predchádzajúcich štyroch žiadostiach o platbu neuznané, resp. označené za neoprávnené, alebo aj iné výdavky žalobcu, ktoré žalobca vynaložil počas realizácie projektu. Dodatok č. 2 neobsahoval s ohľadom na charakter záverečnej platby akékoľvek ustanovenie, ktoré by vylučovalo použitie zmeny a doplnenia Zmluvy predpokladané v jej článku 23, vrátane bodov 6. a 7., ktorých aplikácie sa žalobca voči žalovanému domáhal v posudzovanom prípade. Súd v tejto súvislosti uvádza, že z obsahu článku 23. Zmluvy vôbec nevplyva, že by k zmenám alebo doplneniam Zmluvy malo resp. mohlo dochádzať len v určitom dohodnutom časovom úseku, napr. počas doby realizácie projektu. Napokon, k uzatvoreniu Dodatku č. 2 došlo po skončení dohodnutej doby realizácie projektu. Pokiaľ teda zmluvné strany mohli platne uzatvoriť Dodatok č. 2 k Zmluve v zmysle článku 23 bod 1. Zmluvy päť mesiacov po uplynutí doby realizácie projektu, nemožno prisvedčiť argumentom žalovaného, že postup žalobcu ako prijímateľa predpokladaný v bodoch 6. a 7. toho istého článku Zmluvy už nie je možný. Žalovaný pritom na žiadosť žalobcu o schválenie zmien kapitoly I. Personálne výdavky, za podmienky neprekročenia rozsahu 10% rozpočtovej kapitoly, reagoval zamietavo, len s poukazom na vyššie uvedený argument o možnosti takéhoto postupu žalobcu len počas doby realizácie projektu, avšak bez relevantného vecného zdôvodnenia svojho rozhodnutia. Súd tak uvedenú odpoveď žalovaného považoval za nedostatočne zdôvodnenú, žalobcovi v dôsledku tejto odpovede neboli nahradené náklady, ktoré v súvislosti s realizáciou projektu skutočne vynaložil a na ktorých náhradu mal právo. Žalobca v podanej žiadosti zo dňa 30.05.2011 preukázal žalovanému opodstatnenosť a potrebu schválenia zmien týkajúcich sa jeho personálnych výdavkov, ktoré žalovaný zamietol bez akéhokoľvek vecného zdôvodnenia. Súd preto v ďalšom priebehu konania posudzoval uvedenú obranu žalovaného ako účelovú. Pokiaľ ide o vyčíslenie nákladov, ktorých náhradu by súd žalobcovi priznal v prípade, že by zo strany žalovaného nebola účinne uplatnená námietka premlčania, súd tieto náklady považoval v celom uplatnenom rozsahu za účelne vynaložené na realizáciu projektu podľa Zmluvy. S ohľadom na vyjadrenie žalobcu zo dňa 16.04.2015 (č.l. 571) a berúc do úvahy následné čiastočné späťvzatie žalobcu zo dňa 13.07.2015 (č.l. 609) sú tieto náklady v sume celkom 12.513,25 eura.

38. Súd sa ďalej zaoberal určením času, kedy sa žalovaný dostal do omeškania so zaplatením dlžnej sumy. Žalobca požadoval priznať úroky z omeškania vo výške 9,5% ročne z dlžnej sumy od 11.10.2011 do zaplatenia. Začiatok omeškania žalobca určil s poukazom na článok 7 bod 15. Zmluvy v znení dodatku č. 2, v zmysle ktorého malo byť záverečné zúčtovanie vykonané do 12.09.2011 a zodpovedný orgán mal podľa článku 7 bod 16. Zmluvy zrealizovať konečnú platbu do 20 dní od schválenia záverečného vyúčtovania. V tejto časti sa ale súd stotožnil s argumentáciou žalovaného vo vyjadrení zo dňa 25.03.2015 (č.l. 546), v zmysle ktorej platobná jednotka poukázala žalobcovi dňa 25.11.2011, ktorý predstavoval posledný deň lehoty podľa čl. 7 bod 16. Zmluvy, záverečnú platbu. Žalovaný sa teda do omeškania so zaplatením sumy uplatnenej žalobcom v tomto konaní dostal nasledujúci deň, t.j. od 26.11.2011.

39. Pretože súd dospel k záveru, že nárok na zaplatenie úrokov z omeškania je vo výške 9,25% ročne zo sumy 12.513,25 eura za obdobie od 26.11.2011 dôvodný, súd ho žalobcovi priznal. Žalobca v konaní trval na zaplatení úrokov z omeškania vo výške 9,5% ročne z dlžnej sumy (premlčanej istiny) od 11.10.2011 až do zaplatenia. Pokiaľ ide o prvý deň omeškania žalovaného, súd odkazuje na odsek 38. vyššie. Pokiaľ ide o požiadavku žalobcu na priznanie nároku na zaplatenie úrokov z omeškania žalovaným až do zaplatenia, súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že úrok z omeškania a nárok na jeho zaplatenie trvá do času, kým dlžník nezaplatí istinu. V posudzovanom prípade ale žalovaný v priebehu konania úspešne uplatnil námietku premlčania istiny, súd preto návrh žalobcu v tejto časti zamietol. Žalovaný uplatnil námietku premlčania písomne vo vyjadrení zo dňa 25.03.2015 (č.l. 546). Námietka premlčania predstavuje hmotnoprávny úkon sporovej strany, a preto sa naň v rozhodnom

čase vzťahoval § 41 ods. 3 O.s.p., v zmysle ktorého hmotnoprávny úkon vyvolal účinky voči druhému účastníkovi konania v okamihu, keď sa o ňom dozvedel. Vyjadrenie žalovaného obsahujúce námietku premlčania nároku žalobcu bolo žalobcovi doručené dňa 20.04.2015, ako to vyplýva z doručky na č.l. 568, a preto súd vzhľadom na cit. ust. konštatuje, že v deň doručenia tohto vyjadrenia došlo ku zániku nároku žalobcu na zaplatenie istiny uplatnenej žalobcom v tomto konaní. Subjektívne právo žalobcu naďalej trvalo, a teda žalovaný by mohol (dobrovoľne) splniť aj premlčaný dlh. Pokiaľ ale v dôsledku uplatnenej námietky premlčania súd nemohol žalobcovi priznať nárok na zaplatenie požadovanej istiny, podľa názoru súdu úroky z omeškania z istiny žalobcovi patria taktiež len do času, kým nedošlo k jej premlčaniu, t.j. do 20.04.2015, pretože len do uvedeného času bolo možné žalobcom uplatnenú istinu považovať nepremlčanú, žalovaný bol do tohto času v omeškani s jej zaplatením a žalobcovi tak za nezaplatenie uvedenej istiny do uvedeného času patrí úrok z omeškania.

40. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. účinného ku dňu vzniku omeškania žalovaného s plnením peňažného dlhu žalobcom v rozhodnom období, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Omeškание žalovaného vzniklo dňa 26.11.2011, kedy bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 1,25%. Súd poukazuje na § 10c cit. nariadenia vlády, v zmysle ktorého ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013. Súd preto žalobcovi priznal úrok z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 12.513,25 eura od 26.11.2011 až do 20.04.2015.

41. Súd z vyššie uvedených dôvodov dospel k záveru, že žaloba žalobcu je sčasti dôvodná, preto jej v tejto časti vyhovel a vo zvyšku, ktorý predstavoval žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie úrokov z omeškania z premlčanej istiny za obdobie od 11.10.2011 do 25.11.2011 a za obdobie od 21.04.2015 do zaplatenia, a napokon úrok z omeškania v rozsahu 0,25 percentuálneho bodu (žalobca požadoval úrok z omeškania vo výške 9,5%), žalobu zamietol.

42. O trovách konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 2 C.s.p. Žalobca mal v konaní len čiastočný úspech, súd preto v zmysle § 255 ods. 2 druhá časť vety C.s.p. a v zhode s dikciou cit. ust. rozhodol, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Súd pritom posudzoval úspešnosť žalobcu s ohľadom na výsledok tohto konania s ohľadom na celý pôvodne uplatnený nárok. Pokiaľ by aj súd vzal do úvahy skutočnosť, že žalovaný bol v prevažujúcom rozsahu v tomto konaní úspešnou stranou sporu a náhradu trov by súd mienil pomerne rozdeliť, žalovanému v konaní žiadne trovy nevznikli, preto súd pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania dospel k opodstatnenosti aplikácie § 255 ods. 2 C.s.p. in fine.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak strana, ktorej bola uložená povinnosť, nespĺní uloženú povinnosť, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.